

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku w Wydziale II Karnym w składzie :

Przewodniczący: SSR Anna Sereda

Protokolant: Ewa Szczepańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku – Doroty Myszak – Wieczorek

oraz oskarżycielki posiłkowej – K. S.

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2018 roku

sprawy P. P., s. M. i B. zd. M., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że: I. w nocy z 25 na 26 lipca 2015r w O. woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia karty bankowej (...) o numerze (...) i karty bankowej (...) Banku o numerze (...) na szkodę K. S.

tj. o czyn z art. 278 § 5 kk

II. w nocy z 25 na 26 lipca 2015r w O. woj. (...), dokonał kradzieży dowodu osobistego o numerze (...) (...) na szkodę Ł. S. (1)

tj. o czyn z art. 275 § 1 kk

orzeka:

- oskarżonego P. P. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I, przy czym z opisu tego czynu eliminuje słowa „i karty bankowej (...) Banku o numerze (...)” i za to na podstawie art. 278 § 5 kk skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 i 5 kk przy zastosowaniu art. 37b kk wymierza mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności oraz karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
- oskarżonego P. P. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. II i za to na podstawie art. 275 § 1 kk skazuje go, a na podstawie art. 275 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37b kk wymierza mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności oraz karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
- na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
- na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności zalicza mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 lipca 2015 roku godz. 10:50 do dnia 27 lipca 2015 roku godz. 14:45;
- na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 340 zł. (trzysta czterdzieści złotych) w tym opłatę sądową w kwocie 240 zł. (dwieście czterdzieści złotych).

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 25 stycznia 2018 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 25 na 26 lipca 2015 roku około godz. 2:00 pokrzywdzona K. S. wyszła na spacer z psem. W czasie spaceru spotkała znajomych - pokrzywdzonego Ł. S. (1), P. G. oraz chłopaka o imieniu T., a także oskarżonego P. P.. Ł. S. (1), T. i oskarżony P. P. wraz z K. S. udali się do jej mieszkania, gdzie spożywali alkohol. Jako pierwszy mieszkanie pokrzywdzonej opuścił T.. Pokrzywdzony Ł. S. (1) i oskarżony P. P. pozostali w jej mieszkaniu. Obaj byli pijani. W przedpokoju na stoliku leżały dwie torebki należące do pokrzywdzonej K. S.. W jednej z nich znajdował się należący do pokrzywdzonej czerwony portfel firmy (...), a w nim m. in. dwie karty bankomatowe pokrzywdzonej - jedna banku (...) o numerze (...) oraz druga nieaktywna karta (...) Banku o numerze (...). Na stoliku tym leżała również saszetka należąca do pokrzywdzonego Ł. S. (1), w której znajdował się m. in. jego dowód osobisty o numerze (...) (...). W czasie kiedy K. S. opuściła swoich gości i udała się do toalety, oskarżony P. P. wyjął z jej torebki portfel z zawartością m. in. w/w kart bankomatowych, zaś z saszetki Ł. S. (1) jego dowód osobisty. Po wyjściu z toalety K. S. zobaczyła w ręku oskarżonego dowód osobisty Ł. S. (1). Zapytała wówczas pokrzywdzonego, czy dawał swój dowód oskarżonemu, a kiedy uzyskała negatywną odpowiedź, zaczęła dopytywać P. P., po co mu dowód Ł. S. (1). Oskarżony P. P. uderzył wtedy K. S. z otwartej dłoni w twarz, po czym uciekł z jej mieszkania, zabierając ze sobą jej portfel z zawartością kart bankomatowych oraz dowód osobisty pokrzywdzonego Ł. S. (1). Za oskarżonym wybiegł z mieszkania pies pokrzywdzonej. K. S. w pierwszej kolejności pobiegła po swojego psa, a po powrocie do mieszkania zadzwoniła na Policję. Kradzież swojego portfela wraz z kartami bankomatowymi zauważyła dopiero w dniu 26 lipca 2015 roku około godziny 11:00, kiedy to po przebudzeniu się zaczęła sprawdzać zawartość swoich torebek. Wówczas od razu skontaktowała się z bankiem i zablokowała aktywną kartę bankomatową banku (...) o numerze (...). Oskarżony P. P. w dniu 26 lipca 2015 roku o godzinie 11:10 został przeszukany przez funkcjonariuszy Policji i w wyniku przeszukania ujawniono przy nim m. in. portfel marki W. koloru czerwonego, kartę bankomatową banku (...) o numerze (...) na nazwisko K. S., kartę bankomatową (...) Banku o numerze (...) oraz dowód osobisty o numerze (...) (...) na nazwisko Ł. S. (1).

Pokrzywdzona K. S. portfel wraz z kartami bankomatowymi odebrała z Komendy Powiatowej Policji w O. w dniu 26 lipca 2015 roku, zaś Ł. S. (1) swój dowód osobisty odebrał w dniu 31 lipca 2015 roku.

Oskarżony P. P. był uprzednio karany za przestępstwa z art. 279 § 1 kk i z art. 282 kk.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowych wyjaśnień oskarżonego P. P. (k. 107-108, k. 26-27),
- zeznań pokrzywdzonej K. S. (k. 109-110, k. 114-116 – poprzednio k. 10-12 zbioru C, k. 117 – poprzednio k. 30 zbioru C),
- częściowych zeznań pokrzywdzonego Ł. S. (1) (k. 111-112, k. 118 – poprzednio k. 31 zbioru „C”),
- innych dowodów ujawnionych na rozprawie tj.: protokołu przeszukania osoby P. P. (k. 4-6), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego P. P. (k. 8), pokwitowań odbioru przedmiotów (k. 15, k. 32), informacji o karalności oskarżonego 9k. 36-38, k. 98-100).

Oskarżony P. P. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Wskazał w nich, iż w nocy z 25 na 26 lipca 2015 roku spożywał alkohol wspólnie z kobietą o imieniu K. oraz jakimś chłopakiem przy sklepie (...) przy ul. (...). Był z nimi jeszcze jakiś chłopak, który odszedł po tym jak skończył się alkohol. K. zaproponowała oskarżonemu żeby do niej poszedł. Pokrzywdzona podała oskarżonemu adres,

po czym poszedł on po alkohol, kupił wódkę i poszedł do mieszkania K. S.. Kiedy oskarżony przyszedł z mieszkania pokrzywdzonej wyszło dwóch młodych mężczyzn. Oskarżony z pokrzywdzoną wypili alkohol przyniesiony przez oskarżonego. Pokrzywdzona zaczęła „dobierać” się do oskarżonego, przytulała się do niego i całowała go. Oskarżony zaproponował, żeby wyjść z mieszkania po piwo. Pokrzywdzona zgodziła się, tylko chciała jeszcze wyjść z psem. Kiedy K. S. zaczęła ubierać psa dała oskarżonemu swój portfel. Oskarżony portfel pokrzywdzonej schował do swojej saszetki po czym wyszli. Pokrzywdzona zaproponowała, żeby oskarżony poszedł z nią na spacer z psem. Oskarżony uznał jednak, iż poczeka przy klatce schodowej. Oczekiwał na pokrzywdzoną około 20 minut, jednak ona nie wracała, szukał jej w pobliżu bloku. Nie znalazł jej, więc wrócił do bloku żeby oddać jej portfel. W mieszkaniu słychać było muzykę, jednak nikt nie otwierał drzwi. Oskarżony uznał, że wróci później żeby oddać pokrzywdzonej portfel, nie zaglądał do portfela, nie wydawał z niego żadnych pieniędzy, nie płacił kartami. Później został zatrzymany przez Policję, jednak nie pamięta w jakich okolicznościach. Odnośnie dowodu osobistego Ł. S. (1) oskarżony wyjaśnił, że pokrzywdzony sam dał mu swój dowód osobisty w czwartek lub w piątek i oskarżony miał ten dowód zanieść pokrzywdzonemu do domu. Ł. S. (1) nie mógł sam zanieść swojego dowodu, bo szedł w innym kierunku, a oskarżony zgodził się odnieść dowód pokrzywdzonego. Nie odniósł dowodu osobistego Ł. S. (1), tylko nosił go w swojej saszetce. Oskarżony nie pamiętał, czy w czasie kiedy był w mieszkaniu pokrzywdzonej obecny był tam Ł. S. (1).

Na rozprawie przed Sądem oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Podał, iż spożywali alkohol u pokrzywdzonej, oskarżony chodził po alkohol do sklepu. W tym celu dostał od pokrzywdzonej jej portfel wraz z kartami. Dowód osobisty Ł. S. (1) dał mu wcześniej, kiedy grali w piłkę na (...) i spisywali dane zawodników do drużyny na zawody. Oskarżony po spisaniu tych danych miał zanieść dowód osobisty pokrzywdzonego do jego domu. Nosił przy sobie ten dowód przez dwa dni i wtedy w mieszkaniu pokrzywdzonej też miał go przy sobie. Oskarżony wyjaśnił, że nie okradłby pokrzywdzonych, bo znają się od dziecka. Stwierdził, że kiedy po zakupie alkoholu wyszedł po raz drugi z mieszkania pokrzywdzonej i wracał to został zatrzymany przez Policję. Oskarżony przyznał, iż nie pamięta dokładnie przebiegu zdarzeń z nocy z 25 na 26 lipca 2015 roku, gdyż znajdował się w stanie upojenia alkoholowego. Został zatrzymany przez Policję, ale nie wie z jakiego powodu.

Oceniając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego Sąd przyznał im walor wiarygodności jedynie w części, w której podał on, iż w nocy z 25 na 26 lipca 2015 roku spotkał się on z pokrzywdzoną i wspólnie spożywali alkohol. W tym zakresie wyjaśnienia złożone przez oskarżonego znajdują bowiem potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonej K. S., która przyznała, że oskarżony był u niej w domu i wspólnie spożywali alkohol. W pozostałym zakresie, w którym oskarżony przedstawił przebieg przedmiotowego zdarzenia, w szczególności okoliczności w jakich wszedł w posiadanie kart bankomatowych pokrzywdzonej K. S. i dowodu osobistego pokrzywdzonego Ł. S. (1) Sąd odmówił wyjaśnieniom oskarżonego wiarygodności, bowiem są one wewnętrznie sprzeczne, jak również nie znalazły odzwierciedlenia w innych dowodach uznanych przez Sąd za wiarygodne. Przede wszystkim Sąd nie przyznał waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której wskazał okoliczności uzyskania portfela pokrzywdzonej. Początkowo oskarżony podawał, iż pokrzywdzona dała mu swój portfel kiedy wychodziła na spacer z psem i miała z oskarżonym iść po alkohol, następnie wskazał on, że przekazanie portfela i kart płatniczych miało miejsce kiedy to oskarżony sam chodził po alkohol do sklepu, następnie wrócił do mieszkania pokrzywdzonej, zaś portfel pokrzywdzonej został w jego saszetce. W trakcie przeszukania oskarżonego przez funkcjonariuszy Policji w dniu 26 lipca 2015 roku oskarżony do protokołu przeszukania podał, że przedmiotowy portfel z dokumentami znalazł na ulicy (...). Z kolei z relacji pokrzywdzonej, którą Sąd uznał za w pełni wiarygodną wynika, iż oskarżony bez jej wiedzy i zgody zabrał portfel wraz z kartami bankomatowymi z jej torebki. Nie było takiej sytuacji, aby pokrzywdzona dawała oskarżonemu swój portfel, aby ten poszedł dokupić alkoholu. Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w którym podawał on, iż w mieszkaniu pokrzywdzonej byli sami, bowiem jak wynika z relacji K. S. i Ł. S. (1) w mieszkaniu pokrzywdzonej przebywali początkowo we czworo, a później we troje. Przez cały okres pobytu oskarżonego u pokrzywdzonej w jej mieszkaniu pozostawał również Ł. S. (1). W części, w której oskarżony podawał okoliczności w jakich wszedł w posiadanie dowodu osobistego pokrzywdzonego Ł. S. (2), wyjaśnienia oskarżonego również nie zasługiwały na wiarę, bowiem są one wewnętrznie sprzeczne i nie znajdują potwierdzenia w pozostałym uznanym przez Sąd za wiarygodny materiale dowodowym. P. P. początkowo twierdził, iż pokrzywdzony przekazał mu swój dowód, żeby oskarżony zaniósł go do domu pokrzywdzonego, ponieważ Ł. S. (1) szedł w innym kierunku, następnie zaś oskarżony wskazał, iż dowód

pokrzywdzonego został u niego po tym jak spisywali dane zawodników do drużyny do zawodów na (...). Z kolei z wiarygodnej relacji pokrzywdzonej K. S. oraz z uznanej przez Sąd za wiarygodną części zeznań pokrzywdzonego Ł. S. (1) wynika, że pokrzywdzony miał przy sobie dowód osobisty, kiedy spotkał się w nocy z K. S. i pozostałymi osobami, oraz że dowodu tego nie dawał wcześniej oskarżonemu P. P.. Ponadto oceniając wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie Sąd miał na uwadze, iż wbrew twierdzeniu oskarżonego, że z pokrzywdzonymi zna się od dziecka, pokrzywdzeni podali, iż znają oskarżonego jedynie z widzenia, co tym bardziej wskazuje, że nieprawdopodobnym jest, aby Ł. S. (1) przekazał oskarżonemu swój dowód osobisty, by ten zaniósł mu go do domu. Mając to na uwadze Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonego we wskazanej powyżej, niewiarygodnej części stanowią jedynie przyjętą przez niego linię obrony, zmierzającą do uniknięcia grożącej mu odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwa.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej K. S., albowiem są one spójne, logiczne i konsekwentne. W swoich zeznaniach świadek opisała przebieg kolejnych zdarzeń, które miały miejsce w nocy z 25 na 26 lipca 2015 roku, począwszy od momentu w którym spotkała pokrzywdzonego Ł. S. (1) i oskarżonego P. P.. Jej relacja jest jasna, pełna, spójna i logiczna, zatem brak jest jakichkolwiek powodów, aby kwestionować wiarygodność jej zeznań.

Zeznania pokrzywdzonego Ł. S. (1) jedynie częściowo zasługują na wiarę. Sąd uznał za wiarygodne zeznania tego świadka w zakresie, w którym w toku postępowania przygotowawczego przyznał, iż nie dawał oskarżonemu swojego dowodu osobistego, zaś w czasie kiedy przebywał w nocy u pokrzywdzonej K. S. jego dowód osobisty znajdował się w portfelu w jego szaszetce. W tym zakresie zeznania świadka znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie wiarygodnym materiale dowodowym, w szczególności w wiarygodnych zeznaniach pokrzywdzonej K. S.. Sąd uznał za wiarygodne również zeznania pokrzywdzonego w części, w której podał, że nie wie kiedy i w jakich okoliczności utracił dowód osobisty, bowiem zarówno z jego relacji, jak i z zeznań pokrzywdzonej K. S. wynika, że Ł. S. (1) w nocy z 25 na 26 lipca 2015 roku znajdował się w stanie upojenia alkoholowego i nie posiadał świadomości odnośnie całego przebiegu zdarzenia. Sąd odmówił natomiast wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonego w zakresie, w którym ten w toku rozprawy podawał, że swój dowód osobisty przekazał oskarżonemu albo innemu koledze o imieniu A. podczas organizacji gry w piłkę, o czym później zapomniał i dlatego zeznał, że dowodu nikomu nie udostępnił. Relacja pokrzywdzonego w tym zakresie jest co najmniej nielogiczna. Gdyby bowiem pokrzywdzony rzeczywiście przekazał oskarżonemu wcześniej swój dowód osobisty w celu spisania jego danych do drużyny piłkarskiej, to oskarżony miał możliwość zwrócenia tego dowodu pokrzywdzonemu przed spotkaniem w mieszkaniu K. S.. Kolejną okolicznością, która wskazuje na to, że pokrzywdzony podjął nieudolną próbę pomocy oskarżonemu zmieniając na rozprawie swoje zeznania w zakresie dotyczącym zaboru jego dowodu osobistego jest to, że gdyby rzeczywiście pokrzywdzony po złożeniu zeznań w postępowaniu przygotowawczym przypomniał sobie, iż dobrowolnie przekazał oskarżonemu swój dowód osobisty, to miał możliwość ponownie złożyć w tym zakresie zeznania w toku postępowania przygotowawczego, nie czekając do rozpoznania sprawy przed Sądem.

Sąd uznał za wiarygodne w całości wszystkie dowody z dokumentów ujawnione na rozprawie. Zostały one bowiem sporządzone przez osoby do tego uprawnione, żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności ani autentyczności, a w połączeniu z pozostałym uznanym przez Sąd za wiarygodny materiałem dowodowym, dowody te tworzą logiczny ciąg wydarzeń i pozwalają na odtworzenie rzeczywistego i pełnego obrazu czynów popełnionych przez oskarżonego.

Czyn oskarżonego P. P. opisany w pkt. I wyroku wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 278 § 5 kk, zaś czyn opisany w pkt. II wyroku wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 275 § 1 kk.

Przestępstwo z art. 278 § 5 k.k. popełnia ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia m. in. cudzą kartę uprawniającą do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Przedmiotem ochrony czynu zabronionego art. 278 § 5 k.k. jest własność i posiadanie rzeczy. Czynność sprawcza polega na zaborze. Zabór polega na wyjęciu rzeczy spod władztwa właściciela lub posiadacza i przejściu we własne władztwo sprawcy. Stroną podmiotową kradzieży jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego, w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). O umyślności działania sprawcy świadczy chęć popełnienia czynu zabronionego.

Z kolei przestępstwo z art. 275 § 1 kk polega na posługiwaniu się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe, kradzieży takiego dokumentu lub jego przywłaszczeniu. Kradzieży dokumentu stwierdzającego tożsamość innej osoby można dokonać tylko umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Wynika to z istoty czynności sprawczej, polegającej na zaborze w celu przywłaszczenia. Przedmiotem ochrony jest w tym przypadku wiarygodność dokumentów.

Oskarżony P. P. w nocy z 25 na 26 lipca 2015 roku, przebywając w mieszkaniu pokrzywdzonej K. S. w O. województwa (...), z jej torebki znajdującej się na stoliku w przedpokoju zabrał w celu przywłaszczenia wystawioną na jej nazwisko kartę bankomatową banku (...) o numerze (...) uprawniającą do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Powyższym zachowaniem oskarżony wyczerpał wszystkie znamiona przestępstwa z art. 278 § 5 kk. Przypisując oskarżonemu popełnienie tego przestępstwa, Sąd uwzględniając wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, w szczególności zeznania pokrzywdzonej K. S., z opisu czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt. I aktu oskarżenia wyeliminował kradzież karty bankomatowej (...) Banku o numerze (...). Z zeznań pokrzywdzonej jednoznacznie wynika bowiem, że karta ta w czasie jej kradzieży przez oskarżonego była nieaktywna, gdyż upłynął termin jej ważności, a zatem nie stanowiła już karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego w rozumieniu art. 278 § 5 kk.

Również w nocy z 25 na 26 lipca 2015 roku podczas pobytu w mieszkaniu pokrzywdzonej K. S. w O. województwa (...), oskarżony P. P. dokonał kradzieży dowodu osobistego o numerze (...) (...) stwierdzającego tożsamość pokrzywdzonego Ł. S. (1), który to dowód znajdował się w szaszetce pokrzywdzonego leżącej na stoliku w przedpokoju. Zachowaniem tym oskarżony wyczerpał wszystkie znamiona przestępstwa z art. 275 § 1 kk.

Obu w/w przestępstw oskarżony dopuścił się działając umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Celem oskarżonego było bowiem przywłaszczenie zabranych pokrzywdzonym rzeczy, o czym świadczą okoliczności popełnienia przypisanych oskarżonemu przestępstw, w szczególności fakt jego ucieczki z mieszkania K. S. bezpośrednio po zaborze jej karty bankomatowej i dowodu osobistego Ł. S. (1).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego P. P. za winnego popełnienia przestępstw z art. 278 § 5 kk i z art. 275 § 1 kk i:

- za czyn z art. 278 § 5 kk na podstawie art. 278 § 1 i 5 kk przy zastosowaniu art. 37b kk wymierzył mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności i karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

- za czyn z art. 275 § 1 kk na podstawie art. 275 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37b kk wymierzył mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności i karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 3 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Wymierzając oskarżonemu kary za poszczególne przestępstwa, jak i karę łączną Sąd kierował się zasadami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i § 2 k.k. i uwzględnił całokształt okoliczności zarówno obciążających jak i łagodzących mających wpływ na wymiar kary.

Wśród okoliczności obciążających, które miały wpływ na wymiar oskarżonemu kar za poszczególne przestępstwa wymienić należy przede wszystkim wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, o którym świadczy postać zamiaru jaki towarzyszył oskarżonemu w momencie popełniania przestępstw - zamiar bezpośredni, a także rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnie chronionego, jakim w przypadku przestępstwa z art. 278 § 5 kk było cudze mienie, zaś w przypadku przestępstwa z art. 275 § 1 kk wiarygodność dokumentów. Okolicznością obciążającą jest również fakt, że oskarżony w ciągu jednej nocy popełnił dwa przestępstwa działając na

szkodę osób, które zaproponowały mu wspólne spędzenie czasu, przy czym pokrzywdzona K. S. zaprosiła go w dobrej wierze do swojego mieszkania. Obciążająco na wymiar kar za poszczególne przestępstwa wpłynęła także wcześniejsza karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu.

Wśród okoliczności łagodzących, które Sąd uwzględnił wymierzając oskarżonemu kary za poszczególne przestępstwa należy wskazać stosunkowo młody wiek oskarżonego, jak też fakt, że posiada on stałe zatrudnienie.

Mając na uwadze bilans wszystkich powyższych okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną w oparciu o zasadę kumulacji.

Sąd uznał, że wymierzona wobec oskarżonego kara łączna 2 miesięcy pozbawienia wolności i 1 roku ograniczenia wolności będzie w stanie odnieść wobec oskarżonego cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz sprawić, że w końcu zacznie on wyciągać prawidłowe wnioski ze swych wcześniejszych doświadczeń. Taka kara jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów. W przekonaniu Sądu tak ukształtowana kara będzie również stanowiła jasny przekaz dla społeczeństwa, iż popełnianie tego rodzaju przestępstw spotyka się z surową reakcją wymiaru sprawiedliwości, a co za tym idzie wymierzona kara spełni także swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa ze względu na prewencję ogólną.

Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. Sąd – będąc zobligowany treścią powyższego przepisu - na poczet wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. okres jego zatrzymania od dnia 26 lipca 2015 roku godz. 10:50 do dnia 27 lipca 2015 roku godz. 14:45.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 340 złotych, w opłatę sądową w kwocie 240 złotych. Wysokość opłaty została obliczona zgodnie z ustawą o opłatach w sprawach karnych.